

Laidiens: 30.06.2015., Nr. 125

Oficiālās publikācijas Nr.: 2015/125.6

Šī publikācija ir precizēta.

Precizējums: OP 2015/168.7

Ministru kabineta noteikumi Nr.331

Rīgā 2015.gada 30.jūnijā (prot. Nr.30 50.§)

Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 208-15 "Publiskas būves"

*Izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma
5.panta pirmās daļas 3.punktu*

1. Noteikumi apstiprina Latvijas būvnormatīvu LBN 208-15 "Publiskas būves" (turpmāk – Latvijas būvnormatīvs LBN 208-15).
2. Latvijas būvnormatīva LBN 208-15 prasības militārajiem objektiem, kas tiek izmantoti valsts aizsardzības vajadzībām atbilstoši Nacionālo bruņoto spēku likumam, piemēro tiktāl, cik tās nav pretrunā ar šos objektus reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.
3. Būvprojekti, kuri noteiktā kārtībā izstrādāti (akceptēti) vai iesniegti saskaņošanai būvvaldē līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai atbilstoši attiecīgajā laikposmā piemēroto normatīvo aktu prasībām, nav jāpārstrādā atbilstoši Latvijas būvnormatīvā LBN 208-15 noteiktajām prasībām. Būvprojektus, kuri izstrādāti, pamatojoties uz plānošanas un arhitektūras uzdevumiem, kas izsniegti līdz 2014. gada 1. oktobrim, vai būvatļaujām, kas izdotas pēc 2014. gada 1. oktobra līdz šo noteikumu spēkā stāšanās dienai, var nepārstrādāt atbilstoši šo noteikumu prasībām.

Ministru prezidente *Laimdota Straujuma*

Ekonomikas ministra vietā –
veselības ministrs *Guntis Belēvičs*

Ekonomikas ministrijas iesniegtajā redakcijā

Apstiprināts ar
Ministru kabineta
2015.gada 30.jūnija
noteikumiem Nr.331

Latvijas būvnormatīvs LBN 208-15 "Publiskas būves"

1. Vispārīgie jautājumi

1. Būvnormatīvs nosaka prasības, kādas ievēro projektējot jaunbūvējamas, atjaunojamas un pārbūvējamas publiskas būves, kā arī prasības publisku telpu projektēšanai citādu lietošanas veida būvēs. Būvnormatīvs neattiecas uz mazo arhitektūras formu – kiosku, sabiedriskā transporta pieturvietu, vaļēju nojumju, taksofonu kabīņu – un citu mazizmēra un pagaidu būvju projektēšanu.

2. Būvnormatīvā lietoti šādi termini:

2.1. bērnu iestāde – publiska ēka, kurā sniedz bērnu uzraudzības vai sociālās aprūpes pakalpojumu vai īsteno pirmskolas izglītības programmu;

2.2. darba telpa – nedzīvojamā telpa, kurā notiek darba process un kurā nav paredzēta apmeklētāju uzturēšanās;

2.3. mācību telpa – nedzīvojamā telpa, kurā notiek mācību process (piemēram, klase, auditorija, mācību laboratorija);

2.4. publiska būve – ēka, kurā vairāk nekā 50 % ēkas kopējās platības ir publiskas telpas vai telpas publiskas funkcijas nodrošināšanai, vai inženierbūve, kura paredzēta publiskai lietošanai (piemēram, estrādes, stadioni);

2.5. publiska telpa – sabiedrībai pieejama nedzīvojamā telpa, kurā īslaicīgi var uzturēties un saņemt dažādus pakalpojumus apmeklētāji (piemēram, skatītāji, pacienti, klienti, pircēji, pasažieri, studenti, audzēkņi);

2.6. publisks pasākums – sabiedrībai pieejams dažādu veidu pasākums publiskā vietā (piemēram, sarīkojumi, izrādes, koncerti, sporta spēles, izstādes).

3. Cokola stāva, mansarda stāva, jumta stāva, pagrabstāva, tehniskā stāva, balkonu, lodžiju, lieveņu un terašu terminu skaidrojumi ir sniegti normatīvajā aktā par dzīvojamām ēkām.

4. Publisku būvju funkcionālās grupas dotas šā būvnormatīva 1.pielikumā.

5. Ja publiskā būvē ir paredzētas citādas lietošanas telpas (piemēram, dzīvojamās, ražošanas), tās projektē atbilstoši attiecīgā lietošanas veida projektēšanu regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

6. Publiskas būves galveno lietošanas veidu un nepieciešamo telpu grupu lietošanas veidus un telpu veidus, to skaitu, kā arī telpās izbūvējamo aprīkojumu nosaka pasūtītājs, ievērojot šī būvnormatīva prasības.

7. Projektējot publiskas būves pārbūvi vai atjaunošanu, šajā būvnormatīvā noteikto publisku telpu minimālo platību drīkst samazināt ne vairāk kā par 5 %, bet 10 % no telpu kopplatības logu orientācija var atšķirties no šā būvnormatīva 2.pielikumā noteiktā. Šajā būvnormatīvā noteiktās vides pieejamības prasības var neievērot projektējot publiskas būves atjaunošanu vai būves daļas, atsevišķas telpas pārbūvi, ja paredzētie risinājumi nav saistīti ar vides pieejamības nodrošināšanu vai arī tehniski nav iespējams ievērot tās saskaņā ar Būvniecības likuma 9.panta trešo daļu.

8. Projektējot publisku būvi vai telpu grupu, ņem vērā ugunsdrošību un higiēnu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, izņemot, ja šajā būvnormatīvā nav noteikts citādi.

2. Publisku būvju galvenie raksturlielumi

2.1. Stāvu skaits

9. Stāvu skaits un augstums publiskā būvē ir atkarīgs no zemes gabala apbūves intensitātes un apbūves augstuma ierobežojuma saskaņā ar attiecīgās pašvaldības teritorijas plānojumu un apbūves noteikumiem un detalizētāk tiek noteikts detālplānojumā (ja tas ir nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem).

10. Stāvu skaitā ieskaita visus virszemes stāvus, kā arī cokola, mansarda, jumta un tehnisko stāvu. Jumta stāvus, kuros netiek izbūvētas telpas, kā arī neizbūvētus bēniņus stāvu skaitā neieskaita.

11. Ja publiskas būves daļām ir atšķirīgs stāvu skaits vai būve izvietota mainīga reljefa zemes gabalā, stāvu skaitu nosaka atsevišķi katrai būves daļai un uzskaitē norāda lielāko stāvu skaitu.

2.2. Apbūves intensitāte un stāva platība

12. Apbūves intensitāti nosaka saskaņā ar normatīvo aktu prasībām teritorijas plānošanas, izmantošanas un apbūves jomā.

13. Stāvu platība ir uz zemes gabala esošo būvju visu stāvu (izņemot pagrabstāvu un bēniņus) visu līmeņu platību summa. Stāvu platību mēra pa katra stāva ārsienu ārējo kontūru, ieskaitot iekšsienas un lodžijas, bet neskaitot balkonus, terases un dabiski ventilējamas neapkurināmas dubultās fasādes, ārējās atklātās kāpnis un arhitektoniskos rotājumus. Aprēķinot stāva platību mansarda stāvam, mērījumu veic 1,6 m augstumā no mansarda stāva grīdas pa ārsienu (augšējā stāva pārseguma) ārējo kontūru. Stāvu platībā neieskaita teritoriju zem būves daļas, kas pacelta virs zemes vismaz 3,5 m augstumā un nepārsniedz 30 % no būves apbūves laukuma. Būvēm, kurām nav ārsienu, stāvu platību mēra pa ārējo norobežojošo konstrukciju kontūru.

2.3. Apbūves laukums un būvtilpums

14. Publiskas būves apbūves laukumu nosaka kvadrātmetros (m^2) kā tāda laukuma projekciju pirmā virszemes stāva līmenī, kuru ierobežo būves ārējais perimetrs, ieskaitot izvirzītās daļas, izņemot arhitektoniskos rotājumus. Apbūves laukumā ieskaita laukumu zem būves un būves daļām, kuras izvietotas uz kolonnām, caurbrauktuviņu laukumus zem būvēm, kā arī laukumus zem lieveņiem, terasēm un ārējām kāpnēm.

15. Publiskas būves būvtilpumu nosaka kubikmetros (m^3), summējot būves virszemes daļas un pazemes daļas tilpumu starp katra stāva ārsienu ārējo kontūru, ieskaitot iekšsienas norobežojošās konstrukcijas, virsgaisma logus un lodžijas, bet neskaitot balkonus un terases. Būves virszemes un pazemes daļas robežšķirtne ir pirmā stāva tīrās grīdas virsmas līmenis (tīrā grīda atbilst nosacītajai atzīmei $\pm 0,00$). Būvtilpumā ieskaita apkurināmu vairāklīmeņu ātriju. Būvtilpumā neieskaita gaisa telpu zem būves vai būves daļas, kas būvēta uz kolonnām, kā arī caurbrauktuviņu tilpumu, lieveņu, terašu, dabiski ventilējamu neapkurināmu dubulto fasāžu un ārējo atklāto kāpņu tilpumu un arhitektoniskos rotājumus.

2.4. Būves kopējā platība, telpas platība un ārtelpu platība

16. Publiskas būves kopējo platību nosaka kvadrātmetros (m^2), summējot visu telpu grīdas platību būves stāvos starp sienu iekšējām virsmām, tai skaitā pagrabstāvā un mansarda stāvā, kā arī ārtelpu – balkonu, lodžiju un terašu – platību. Kopējā platībā neieskaita bēniņu (arī tehnisko bēniņu), tehniskās pagrīdes un ārējo atklāto kāpņu platību. Kāpņu telpas vai tās daļas platību ieskaita tā stāva platībā, no kura kāpnis ved augšup.

17. Publiskā būvē iebūvēto citādas lietošanas telpu (piemēram, dzīvojamo, ražošanas telpu) platību (arī pagrabstāvā un mansarda stāvā) aprēķina atbilstoši attiecīgā lietošanas veida projektēšanu regulējošajiem normatīvajiem aktiem.

18. Telpas platību aprēķina kvadrātmetros (m^2), nosakot izmērus starp apdarinātu sienu virsmām grīdas līmenī (bez grīdlistēm). Telpas platībā ieskaita tajā iebūvēto skapju platību. Telpas platībā neieskaita telpas daļu zem

iekšējo kāpņu laidiem un zem slīpām konstrukcijām, ja attiecīgās telpas daļas augstums no grīdas līdz konstrukcijas apakšējai virsmai ir mazāks par 1,6 m, kā arī laukumus, ko aizņem stacionāras apkures krāsnis un pavardi.

19. Publiskas būves ārtelpu – balkonu, lodžiju, lieveņu un terašu – platību nosaka kvadrātmetros (m^2) kā laukumu, ko ierobežo norobežojošo konstrukciju iekšējās virsmas.

3. Projektēšanas pamatprasības

3.1. Stāvi

20. Publiskas telpas minimālais augstums no grīdas līdz griestiem ir 2,7 m (pārbūves vai atjaunošanas gadījumā – ne mazāks par 2,5 m), horizontālo inženiertīklu un tehniskajās telpās – 2,45 m, izņemot telpas, kurām šajā būvnormatīvā noteiktas citas prasības.

21. Veicot publiskas būves atjaunošanu vai pārbūvi, ir atļauts saglabāt esošos stāvu gabarītus.

22. Ja telpas divstāvu daļa aizņem ne vairāk kā 25 % no stāva platības, platību starp ugunsdrošām sienām nosaka kā vienam stāvam.

23. Stāvā, kas atrodas zem vai virs publiskām telpām, kā arī publiskas būves pagrabā un cokola stāvā nedrīkst atrasties noliktavas vai ražošanas telpas, kas paredzētas sprādzienbīstamu vielu un materiālu uzglabāšanai vai darbībai ar tiem.

3.2. Telpu apgaismojums

24. Publiskām telpām paredz dabisko apgaismojumu caur logiem ārsienās vai virsgaismas logiem jumta pārsegumā, kā arī mākslīgo apgaismojumu atbilstoši attiecīgajām higiēnas prasībām un darba aizsardzības prasībām darba vietās. Dabisko apgaismojumu var neparedzēt tualetēs, higiēnas telpās un dušas telpās, kā arī citās cilvēku īslaicīgas uzturēšanās telpās, kur tas nav nepieciešams atbilstoši telpas lietošanas veidam un projektēšanas uzdevuma nosacījumiem.

25. Telpas logu orientāciju pret debespusēm projektē atbilstoši šā būvnormatīva 2.pielikumam.

3.3. Telpu akustika un trokšņu izolācija

26. Lai nodrošinātu atbilstošus telpu akustiskos parametrus un izvēlētos piemērotus apdares materiālus, projektējot zāles un telpas, kas paredzētas publiskiem pasākumiem, veic akustisko aprēķinu atbilstoši normatīvajiem aktiem par būvakustiku.

27. Skaņas izolācijas parametrus, kā arī pieļaujamo trokšņa līmeni novērtē atbilstoši normatīvajiem aktiem par vides troksni.

3.4. Kāpnes, pandusi (slīpnes bez pakāpieniem), uzbrauktuves un pārejas

28. Pakāpienu skaits vienā kāpņu laidā nedrīkst būt mazāks par trim un lielāks par 18, un vienā kāpņu laidā nedrīkst būt dažāda augstuma pakāpieni. Būvēs, kuru stāva augstums nepārsniedz 3,5 m, ir pieļaujams viens kāpņu laids, ja uz attiecīgo stāvu ir iespējams nokļūt, izmantojot citu risinājumu.

29. Kāpņu starplaukumus (podestus) projektē bez līmeņa laužumiem, to garumu (dziļumu) pieņem ne mazāku par būvē nepieciešamo platāko izeju, bet platumu – ne mazāku par kāpņu telpas platumu.

30. Ja būvēs, kurās vienlaikus uzturas vairāk nekā 500 cilvēku, kāpņu laida platums evakuācijas ceļos pārsniedz 3,1 m, to ar margām sadala joslās, kas nav platākas par 2 m.

31. Pakāpiena augstums ir no 12 līdz 18 cm. Pakāpiena platuma un divu augstumu summai jābūt no 60 līdz 63 cm.

32. Ar margām vai citām norobežojošām konstrukcijām, kuras kontrastē ar apkārtējo vidi un kas nav zemākas par 0,9 m, aprīko:

32.1. atklātas telpas daļas, kur grīdas līmeņu starpība vertikālajā projekcijā ir lielāka par 0,45 m;

32.2. ārējās un iekšējās kāpnes, ja tie savieno telpas, kuru grīdas līmeņu starpība vertikālajā projekcijā ir lielāka par 0,45 m.

33. Publiskās būvēs, kurās paredz liftus, kāpņu slīpumu evakuācijas ceļos projektē ne lielāku par ugunsdrošību reglamentējošajos normatīvajos aktos noteikto slīpumu, bet pārējos gadījumos – ne lielāku par 1:2.

34. Ārējās uzbrauktuves, iekštelpu, kā arī viesnīcu un sanatoriju numuros, pandusu kāpums gājēju ceļos nedrīkst pārsniegt 1:20 (5 %).

35. Minimālais pandusa (uzbrauktuves) platums ir 1,2 m. Pandusu (uzbrauktuvi) aprīko ar apmalēm visā to garumā vismaz 0,10 m augstumā. Pandusam (uzbrauktuvei) abās pusēs paredz margas divos līmeņos ar augstumu 0,70 m un 0,90 m no grīdas līmeņa.

36. Ja pandusa (uzbrauktuves) garums pārsniedz 10 m, paredz vismaz vienu atpūtas laukumu, bet ne retāk, kā ik pēc 6 m. Atpūtas laukuma minimālais garums ir 1,20 m, ja šajā vietā uzbrauktuve maina virzienu, atpūtas laukuma garums nav mazāks par 1,50 m.

37. Pāreju konstrukciju ugunsizturība starp publiskām būvēm nedrīkst būt zemāka par pamatbūves konstrukciju ugunsizturību.

38. Veicot publiskas būves atjaunošanu vai pārbūvi, ir atļauts saglabāt esošos kāpņu, pandusu (uzbrauktuves) gabarītus.

39. Publiskajās būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme pārsniedz 8 m (izņemot būves ar III lietošanas veida telpām un bērnu pirmsskolas izglītības iestāžu telpām), var būt atklātas kāpnes, kuras veido kā ātriju.

40. Publiskās būvēs, kuru augstākā stāva grīdas līmeņa atzīme nepārsniedz 8 m (izņemot III lietošanas veida būvēs un bērnu pirmsskolas izglītības iestāžu būvēs), var būt atklātas kāpnes, kas savieno publiskas telpas, kuru kopējā platība nepārsniedz ugunsdrošības nodalījuma maksimāli pieļaujamo platību.

41. Evakuācijas ceļa garums, tajā skaitā pa atklātām kāpnēm, nedrīkst pārsniegt maksimāli pieļaujamo evakuācijas ceļa garumu.

42. Ja attālums no telpas vistālākās vietas pa visīsāko iespējamo ceļu līdz tuvākajai evakuācijas izejai, tajā skaitā pa atklātām kāpnēm līdz izejai tieši uz āru zemes virsmas līmenī (evakuācijas ceļa garums), nepārsniedz 30 metru, atļauts neparedzēt otro evakuācijas izeju no telpas.

43. Kultūras un izklaides iestādēs (skatītājiem pieejamajā daļā) var būt atklātas kāpnes ar nosacījumu, ka no jebkura būves punkta ir nodrošināta iespēja evakuēties papildus vismaz pa divām atsevišķām evakuācijas izejām.

3.5. Telpu konstrukcijas un to apdare

44. Publiskās būvēs iebūvētās degtspējīgu materiālu, vielu un uzliesmojošu šķidrumu noliktavas izvieta atsevišķā ugunsdrošības nodalījumā vai ugunsdroši atdalītās telpās atbilstoši ugunsdrošību reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.